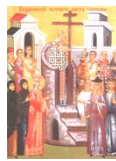

Farský list

9

2017

ročník XII.

23.4.2017 Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Christos Voskrese

Ježiš z Nazareta vstal z mŕtvych. Hrob ho už nemohol zadržať a hriech nad ním nemohol zvíťaziť. Ježiš slávne vstal z mŕtvych a pozýva nás, aby sme mali podiel na jeho víťazstve. Viac než 1 200 rokov pred Ježišovým narodením boli Izraeliti zázračne vyslobodení z egyptského otroctva. Početné rany a dramatické rozdelenie Červeného mora úžasne poukazovali na Božiu moc. Boli slobodní, ale pred vstupom do zaslúbenej zeme museli prejsť púšťou. Bola to nebezpečná cesta, kde chýbalo jedlo a voda. Vefakrát si mysleli, že Boh ich opustil. Vždy im však dokázal svoju lásku a opateru. Dal im vodu zo skaly a sýtil ich mannou z neba – každý deň. A toto im neustále pripomínalo, že Boh je naozaj s nimi, vedie ich a sýti na ceste. Boh neopúšťa človeka v ťažkých časoch. Ani vo vojnovej Sýrii. Donedávna bolo Aleppo najväčším sýrskym mestom. Bolo to priemyselné hlavné mesto štátu. Nachádza sa v centre stredozemných obchodných ciest. Je to jedno z najstarších obývaných miest na svete. Aleppo v starozákonných časoch patrilo do Aramského kráľovstva. Neskôr ho okupovali mocné ríše – aj Rimania, ktorí ukrižovali Ježiša. Aleppo však nie je výnimočné len pre svoju starobylosť. V centre mesta sa striedajú staroveké kresťanské ruiny s mešitami. Po stáročia tu pokojne žili a pracovali moslimovia i kresťania. Aj preto bolo Aleppo útočiskom pre všetky denominácie prenasledovaných kresťanov na Blízkom východe. V roku 2011 vypukla občianska vojna a Aleppo už nikto nenazve miestom pokoja. Je to mesto, ktoré ničia bomby. Z domovov museli utiecť státisíce ľudí. Veľa starobylých štvrtí sa zmenilo na peklo trosiek a ruín. V meste, kde prebiehajú tie najtvrdšie boje, však ostáva spoločenstvo kresťanov. Nazývajú sa Emanuel, „Boh s nami“, a zostávajú v Aleppe. Členmi sú rodičia, študenti a podnikatelia – asi sto dospelých. Minulý rok v lete bol ich život ohrozený pre útoky z oboch strán. Často dochádzalo k výpadkom elektriny. Ceny za základné potreby, akými sú pitná voda, lieky a kúrenie, sa strojnásobili. Ľudia, ktorí pred vojnou zamestnávali desiatky ľudí, musia žobrať alebo predávať cigarety, aby si trochu zarobili. Jednému mužovi po zásahu bombou zhorelo auto, za ktoré dal celoživotné úspory. Zrútili sa celé budovy a zabili či uväznili ľudí. Naozaj im hrozí, že ľudia, ktorí nenávidia kresťanskú vieru, ich zabijú ako „neveriacich“. Výbuchy, ktoré sa stále ozývajú, ich oberajú o spánok a pripomínajú im, že situácia nie je normálna. Rodičia sa boja o bezpečie svojich detí. Jeden mladík – šikovný študent na univerzite – prechádzal cez ulicu, keď ho niečo prinútilo zastať. V tej chvíli mu okolo tváre preletela guľka. Cítil pot, keď mu preletela pred nosom. „Bol som zachránený!“

povedal a oči mu žiarili. Vďaka Bohu, nikto z členov spoločenstva Emanuel nebol zranený. Ich životy sú však živým mučeníctvom. Sú presvedčení, že svojou „smrťou“ pohodliu a bezpečiu sú v meste živými svedkami o spásonosnej Kristovej láske. Keď sa ich spýtali: „Prečo ostávate?“, odpovedali s hlbokým presvedčením. „Náš boj je duchovný,“ „Ide tu o budúcnosť a prežitie kresťanov v Aleppe, v Sýrii a možno aj na celom Blízkom východe.“ Tak ako sa prví kresťania po Ježišovej smrti a zmŕtvychvstaní zomkli, tak aj členovia Emanuel, aby vydávali svedectvo, že Ježiš žije aj uprostred vojny. Vidíme tu silnú súdržnosť veriacich. Niektorí sa rozhodli ostať, hoci dostali možnosť odsťahovať sa do bezpečia alebo do zahraničia. „Najviac sa bojíme toho, že nebudeme môcť pomáhať v misii, do ktorej nás Boh spolu s inými povolal,“ Aká je to misia? Napriek všetkým prekážkam majú ohlasovať radostnú zvesť o Božej láske a majú sa nechať viesť Duchom Svätým. Ako pri najťažších bojoch o Aleppo počas minulej jesene jeden člen spoločenstva napísal: *Viac sa podobáť Ježišovi je dennodenné povolanie každého kresťana. Spojme sa aj my a vydávajme svedectvo, že Ježiš žije. Christos Voskrese!*

o. Rastislav (farár)

Katechéza pápeža Františka

Drahí bratia a sestry, prežívame obdobie Paschy a preto by som vám chcel v tomto čísle ponúknuť katechézu pápeža Františka, ktorý reagoval na úryvok z Prvého listu sv. Pavla Korintňanom: *«Bratia, pripomínam vám evanjelium, ktoré som vám hlásal a vy ste ho prijali, zotrúvate v ňom a prostredníctvom neho dosahujete spásu, ak sa ho držíte tak, ako som vám ho hlásal, ibaže by ste boli nadarmo uverili. Odovzdal som vám predovšetkým to, čo som aj ja prijal: že Kristus zomrel za naše hriechy podľa Písem; že bol pochovaný a že bol tretieho dňa vzkriesený podľa Písem, že sa zjavil Kéfasovi a potom Dvanástim»* (1 Kor 15,1-5).

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Dnes sa stretávame vo svetle Veľkej noci, ktorú sme slávili a naďalej slávime pri liturgii. Preto by som vám v rámci nášho programu katechéz o kresťanskej nádeji chcel dnes hovoriť o vzkriesenom Kristovi, našej nádeji, tak ako to prezentuje sv. Pavol v Prvom liste Korintňanom (porov. kap. 15).

Apoštol chce vyriešiť problematiku, ktorá bola istotne v korintskom spoločenstve v centre diskusií. Zmŕtvychvstanie je poslednou z tém, ktorými sa tento list zaoberá, avšak pravdepodobne v poradí podľa dôležitosti je prvou: veď všetko sa opiera o tento predpoklad.

Pavol, keď sa prihovára ku svojim kresťanom, vychádza z nepopierateľného údaja, ktorý nie je výsledkom reflexie nejakého múdreho človeka, ale je faktom, jednoduchým faktom, ktorý sa prihodil v živote niekoľkých osôb. Odtiaľto sa rodí kresťanstvo. Nie je ideológiou, nie je filozofickým systémom, ale cestou viery, ktorá vychádza z udalosti: Ježiš zomrel pre naše hriechy, bol pochovaný a tretieho dňa vstal z mŕtvych a zjavil sa Petrovi a Dvanástim (porov. 1 Kor 15,3-5). Toto je fakt.

Umrel, bol pochovaný, vstal z mŕtvych, zjavil sa. Čiže: Ježiš je živý. Toto je jadro kresťanského posolstva.

Ohlasujúc túto udalosť, ktorá je centrálnym jadrom viery, Pavol trvá predovšetkým na poslednom prvku veľkonočného tajomstva, čiže na skutočnosti, že Ježiš vstal z mŕtvych. Ak by totiž bolo všetko skončilo smrťou, mali by sme v ňom príklad vrcholnej obetavosti, avšak toto by nemohlo vzbudiť našu vieru. Bol to akýsi hrdina? Nie. Zomrel, avšak vstal z mŕtvych. Lebo viera sa rodí zo zmŕtvychvstania. Prijatie toho, že Kristus zomrel a že zomrel ukrižovaním, nie je skutkom viery, je to historický fakt. Naopak veriť, že zmŕtvychvstal, skutkom viery je. Naša viera sa rodí vo veľkonočné ráno.

Pavol zostavuje zoznam osôb, ktorým sa Zmŕtvychvstalý Ježiš zjavil (porov. v. 5-7). Máme tu jeden malý súhrn všetkých veľkonočných príbehov a všetkých osôb, ktoré vstúpili do kontaktu so Zmŕtvychvstalým. Na vrchu zoznamu sú Kéfas, čiže Peter, a skupina Dvanástich, potom „päťsto bratov“, z ktorých mnohí ešte mohli vydať svoje svedectvo, potom sa uvádza Jakub. Posledným v zozname – ako zo všetkých najmenej hodný – je on sám. Pavol sám o sebe hovorí: „Ako nedochôdča“ (porov. v. 8).

Pavol používa tento výraz, lebo jeho osobný príbeh je dramatický: on nebol akýmsi „miništrantom“. Bol prenasledovateľom Cirkvi, hrdým na vlastné presvedčenie; cítil sa byť úspešným človekom, s veľmi jasnou predstavou o tom, v čom spočíva život s jeho povinnosťami. Avšak v tomto dokonalom obraze – všetko bolo u Pavla dokonalé, vedel všetko – v tomto dokonalom obraze života jedného dňa nastane to, čo bolo absolútne nepredvídateľné: stretnutie so Zmŕtvychvstalým Ježišom na ceste do Damasku. Tam nebol len mužom, ktorý spadol na zem: bol osobou uchvátenou udalosťou, ktorá mu prevrátila zmysel života hore nohami. A z prenasledovateľa sa stáva apoštol. Prečo? „Lebo som videl Ježiša živého! Videl som zmŕtvychvstalého Ježiša Krista!“ Toto je základom Pavlovej viery, ako aj viery ostatných apoštolov, viery Cirkvi, aj našej viery.

Aké pekné je pomyslieť, že kresťanstvo je v zásade týmto! Nie je to ani tak naše hľadanie Boha – hľadanie, pravdupovediac také kolísavé –, ale skôr Božie hľadanie nás. Ježiš nás vzal, uchvátil, vydobyl si nás, aby nás už viac nezanechal. Kresťanstvo je milosťou, prekvapením, a z tohto dôvodu si vyžaduje srdce schopné úžas. Srdce uzavreté, racionalistické, nie je schopné žasnúť a nemôže pochopiť čo je to kresťanstvo. Lebo kresťanstvo je milosťou a milosť vnímame - ba viac, stretávame ju - jedine v úžase zo stretnutia.

A tak, aj keď sme hriešnikmi – a my všetci nimi sme –, ak naše predsavzatia k dobrému zostali na papieri, alebo ak si hľadiac na náš život uvedomíme, že sme nakopili mnoho neúspechov... Na Veľkonočné ráno môžeme konať tak, ako tie osoby, o ktorých hovorí evanjelium: ísť ku Kristovmu hrobu, vidieť veľký kameň odvalený a myslieť na to, že Boh uskutočňuje pre mňa, pre nás všetkých,

neočakávanú budúcnosť. Ísť k nášmu hrobu: kúsok z neho máme vo svojom vnútri my všetci. Ísť tam a vidieť, ako je Boh schopný z neho vzkriesiť. Tu je šťastie, tu je radosť, život, kde všetci mysleli, že bude smútok, porážka a temnota. Boh dáva rásť svojim najkrajším kvetom uprostred tých najvyprahnutejších skál.

Byť kresťanmi znamená nezačínať od smrti, ale od lásky Boha k nám, ktorý porazil našu úhlavnú nepriateľku. Boh je väčší než ničota a stačí jediná zažatá sviečka, aby sme zvíťazili nad tou najtemnejšou z noci. Pavol volá ako ozvena prorokov: «Smrť, kde je tvoje víťazstvo? Smrť, kdeže je tvoj osteň?» (v. 55). Počas týchto veľkonočných dní nosme si toto zvolanie v srdci. A ak sa nás opýtajú na dôvody nášho úsmevu, ktorý rozdáваме a nášho trpezlivého delenia sa, vtedy budeme môcť odpovedať, že Ježiš je ešte stále tu, že je aj naďalej živý medzi nami, že Ježiš je tu, na námestí, s nami: živý a zmŕtvychvstalý.

Zdroj: <http://sk.radiovaticana.va>

o. Matúš (kaplán)

FARSKÉ OZNAMY

- ❖ Prvý májový týždeň je prvopiatkový. Spovedáme ako zvyčajne.
- ❖ V pondelok a utorok vás pozývame na modlitbu Akatisku k Presvätej Bohorodičke.
- ❖ Pozývame vás na celoslovenské Mariánske večeradlo do Ľutiny dňa 29.4.2017 o 09.00-16.00.
- ❖ Gréckokatolícky kňazský seminár vás pozýva na Deň otvorených dverí 30.04.2017. program začína o 11.00 sv. liturgiou. Plánovaný koniec bude do 17.00 hod.
- ❖ V pondelok, 01.05.2017 je Deň pracovného pokoja. Sv. liturgia bude iba ráno o 08:00. Tento deň sa uskutoční turistický deň pre deti a mládež na trase Čabalovce – Krásny Brod – monastier. Mládež a rodičia sa môžu hlásiť na autobus v kancelárii.
- ❖ V sobotu, 06.05.2017 bude po sv. liturgii mariánske večeradlo a o 09:30 bude nácvik na 1. sv. prijímanie so spovedňou detí a rodičov.
- ❖ V nedeľu, 07.05.2017 bude v našej farnosti 1. Sv. prijímanie. Tento deň začína sv. liturgia o 09:45 hod. Na Bani bude sv. liturgia o 10:00.
- ❖ Pozývame všetkých na 6. Metropolitnú púť do Krakova v sobotu 20. mája 2017.

Prevzaté, spracoval DS

Vydáva: **Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov Sekčov, Ul. Martina Benku 7, 08001 Prešov**

Internet: www.grkat-sekčov.sk

e-mail: farnosťsekčov@gmail.com

Tel: 051/7725540

Tlač: **A-print, s.r.o., Urbánkova 13, Prešov**

Len pre vnútornú potrebu

Dobrovoľný príspevok: 0,10€

Neprešlo jazykovou úpravou